

LAENATUD TOAD

Maja Tormituultes ja suurtel „ära väsita mind“ huultel
vaja so austust a muud teed
näen agulit läbi kajakasitaste aknaruutude
mo tuba nagu harakapesa ideesid tu'b juurde juurde juurde
kodu täis kapriise komplekse tülisid
vahel nukkide jälg seinal või valust külili ma po üliinime
rusikad nuga enda ja teiste suunas
õnneks või ei a alati nurjus „nutt ja hala“
elu unistuse ja meeleheite vahel jagunes
lasin jalga Helesinises Vagunis
oma rütmi jalaga tagusin kuni põrand mo all lagunes
tunnen muutun teen nägusid jään haigeks olles vagusi
sain tänavakingad viimased mis oli anda
polnd päris parajad p saand neid kaua järjest kanda
mo'st sai grafomaan lasin ennast paberile kanda
tean tagajärgi ikkagi otsin Paradiisiranda ta-tan-ta-ta-tan-da

mo hinges segadus unistus kuhu see kadus?
imestust po so's ega so's seal pole siin illega'lsus

nii kirjutasin siis kui Crypt tekkis linnamüüt lekkis
pettekujutlust mekkisin sest keegi ei kohenda so tekki
p saa luudele pekki turvakodus lastekodu naril üürituba aja karil
olin iseenda vari selleasemel et olla iseenda parim
riskigrupp oli se-se-seebisari intriige täis a haris
nägin kes omad see tekitas mo's raskel hetkel rahu
enam Paabeli Torni ei tahu po sõpru õllevahus
a ikka näljane ja pahur ma räägin sellest mis mo sisse ei mahu
mo hinges segadus

mo hinges segadus unistus kuhu see kadus?
imestust po so's ega so's seal pole siin illega'lsus

aknad uutsis ajad muutsid mo'ga need kes oma hinge puut'sid
mõtetes need kelle surma puhul natuke nutsin
ja irvitan neid aegu kui paragrahvist hoolimata trellidest pääseda suutsin
mõtetud seltskonnad tulid said varemeiks
lõug veel rohkem karenes sõna arenes mis ei parane on stress
on Mari Jaana kes toob leevendust sest ma käitun 'gu PunaMust dresskood
p saa aru uus kes joob me lauas ja lolli nalja viskab
midagi raudselt juhtub ja üle viskab ma len küll väiksemat sorti a siiski kiskja
kellelgi po paksu nahka on rusikad a mu's ikka punane rõhknael muusikal

a mu's ikka punane rõhknael muusikal

MAAGILINE TAHVEL koos Chalice'iga

ma tunnen nagu oleks kogu aeg siin olnud keeran nuppe ja joon tekib tolmust

raputan ja pilti nagu polnud jookis liiva

tunnen nagu kogu aeg siin olnud keeran nuppe joon tekib tolmust raputan ja pilti 'gu polnud jookis liiva kõik kisub kiiva kannatamatult tundeid riivan mul põlesid tiivad kui Jõudi Tont rääkis Jumalast pätsasin raha ka Umalalt mitte kumbki mind ei avita nagu mo perearst diagnoosib a p oska ravida keegi teine ei mäleta mo hetki isegi pingutan ärkan käsi ta kingul ta ringutab vaatab hardunult aega tardunult täis emotsioone ja valu pisarad ja palun „palun!“ (ütleb Merle Palmiste) täiuslikud kirjad mida ma enam avadagi p talu öine Soodom Gomorra elan mitu elu korraga mõnd hetke tahan veel ja veel a mitte korrata ei kannata rutiini tööd liinil peas võpatavad mõttemiinid nii nii nii nii

ma tunnen nagu oleks kogu aeg siin olnud keeran nuppe ja joon tekib tolmust raputan ja pilti nagu polnud jookis liiva

kogu elu mõtted tunded sõnad on pildid mo ajus a midagi muud ka ju midagi mida ma aint tajun alateadvus teeb trikke vördja käes särab nikkel ettekäandeks küsib tikke kinnisidee ikkes vahel kui loom ei kannata pilku Hr. Imelik lindistab ahju taga kilku ümberringi instrumendid proged juhtmed mikker sisestan mälukaardi OkYm'i ja et vältida rikkeid igaks juhuks kaasas paberi peal spikker po õrna aimugi mis mo'ga täna juhtub papp otsas plaan luhtub kõik joovad vihm uhtub proosit! omadega toost hea elu nimel tean see linn on väike pime ja kõlakas po nimetu a savi po vaja võõrutusravi kaevan Kulda Malawis millestki peab elama ka hulkur teen juhutöid nagu arvata võid ootan öid et käia üle piiri või kirjutada üles mis hääletud sõnad tõid kui jälle kaob fookus proovin muud hookus-pookust kuradi silt kõigub tuules siia-sinna ja ma p tea kuhu minna ma ei tea kuhu minna ma ei tea ma ei tea ma ei tea ma ei tea ma ei tea kuhu minna

ma tunnen nagu oleks kogu aeg siin olnud keeran nuppe ja joon tekib tolmust raputan ja pilti nagu polnud jookis liiva

saiapuru laual paber künklik spekulieren sest info lünklik realiseerun tähthaaval ahelad silmnähtavad elu on hullumaja Tohter mul on rohte vaja muidu annan teile midagi vahtida kuigi te leiate ka ise midagi kahtlemata

ma tunnen nagu oleks kogu aeg siin olnud keeran nuppe ja joon tekib tolmust raputan ja pilti nagu polnud jookis liiva

J O N N I P U N N koos Beebilõustaga

varjatud elud Matrjoškas Laanetaguse Suves enam elada ma p oska
ego tõrge titaanide kokkupõrge mõlemad saavad pureda a kumbki ei sure
polnd so mure aidata mul suppi helpida nüüd kirjutan bestselleriks oma selfhelpi
mul pole sind enam vaja kaduv mineviku kaja kuradi tont

seisin üksi vaenlaste seas sosistas õpetussõnu
ära näita hirmu ä loobi sõnu ära vihasta maksa kätte
ära mõtle üle sest üksi p saa hakkama ükski naga siin
kasuta kõike oma ümber ä kogu pagasit
lasin neil minna ometigi sama unenägu näen ja ärkan pimedas külm higi pühin käega
nagu lill vaasis ilus tundus et nad rahulikult magasid
a mõlemad surnud ma tahan neid tagasi
mõne koha pealt veits hell ma tänu teile muutus pastakas relvaks
olnud kannatlik 'gu surm aju on allasurutud tundeid moondand
meeleheitetunnis pidin end üles pooma
midagi on ikka väga valesti kui näed mind kuskil norutades joomas
vahel sasipundar võtab hoo maha jah a tuld mo südames kinni ei mätsi
nagu Hr. Q jalutab -20 tuisus hõlmad laiali sööb jätsi
sinipuna värvimuss ümber õlg õla kõrval Beebilõustaga
taavad kujutletavad rusikad a nagu Jonnipunn tahan tõusta ma

ja enne kui käib prauhhti
ettevaatlikult käsitle 'gu splindita granaati
ettevaatust tapab nii et parem, sa parem
hoia kõvasti kinni lase kergelt lahti

(Beebilõust)

Õli ALCA, B-lõusta maskiga. Faking Pärasaarepõrgu partisan.
Jõudi teel ikka passib ta. Mineviku kahinaist veel pole lahti saand.
Deemon ikka krabistab, a mees, nagu Babtista, kaob eest laibakastiga.
Aint - sõna jääb kestma, nagu rahvajutt suust-suhu.
Energiat ei peata miski. See täht sündis juba siis, kui universumil olid tuhud.
Puhastustulle ma olen sattund alatasa. Surnud ja türapeade kiuste taassündind.
A mo vördjalik mõte p jää kunagi tasa,
pudelipõhjavanapagana kraadide armaada on mo ainus diasepaama.
Ep suuda hoida end kontrolli all, kui mõtete tollis tulevad peale hood.
Mind nillib mallide despoot.
Luubi all, aastaid põrandaaluse rõhuall kirjutatud lood on need, mo oma ideed.
Mo elu saadab sosinate melu, et ta p ela nagu me`gi,
Parastasid, kui avastasid krimonogeeni, kui erand kinnitas reegli.
Nüüd tahaksid, et nõrk ma. Neile p`meeldi, et saatsin sõna sõtta.
Tõtta sõna tõtta. Crypti keldri arhiivist sõna alati on võtta.
See on potike keeda efekt, tekst paberil ei lõppe.
A kõike ma ei jaga, kui ma kade, siis teen lõkke,
Sest armastatud-vihatud munniks, te ise kroonisite räpikunniks mind, kui Jõudi keldris ma.
Nüüd inspireerituna Jonnipunnist, teie auks, kirjutan end Pimelinnalegendiks ma.

ja enne kui käib prauhhti
ettevaatlikult käsitle 'gu splindita granaati
ettevaatust tapab nii et parem, sa parem

hoia kõvasti kinni lase kergelt lahti

mul soovitati aju kraadida valu äratas üles see oli ümbersünd laa-di-daa
kui sa oleks jõudnud ära oodata mo plaati taat
siis näeksid kui tugevaks olen kasvand surmast saati ma
õpin oma uut võimu tundma et vallutada oma vaimne Džomolungma

ja enne kui käib prauhhti
ettevaatlikult käsitle 'gu splindita granaati
ettevaatust tapab nii et parem, sa parem
hoia kõvasti kinni lase kergelt lahti

P I M E L I N N

sama koht sama kellaaeg samad maskid samad liigutused
ahmin õhku nagu astmahaige kui olen selge ja kaine
ärevus paanika raev pained katkematud müralained
miljonid silmad projekteerivad tuimust ülbust hirmu
päikseprill varjab pilku nagu sirm mul
lõputu vadistamine elektriliinidel kuulujutuveski õhku käristab
segaduses tütar nüsib vannitoas veene tuim poeg koolis püssiga täristab
on mo närvid rottide poolt näritud
et tunnen kõik puudutab mind nagu vihm ebaühtlaselt ärritab
ülalt tornist kostab kellahelina morse kivikoridor pigistab vaba vaadet kokku nagu korsett
tõmmab ümber koomale kivistund pilguga vahib otsa nagu linna eksind loomale
lihtsalt puudutust ihkan tunnistada ei tihka masse vihkan tänavabowlingus õla pihta
kutsikad laiavad söövad nägusid 'gu saia palgamõrtsukas möödus pilk külma „ai'a“
peas herilasepesa üks puhub näkku suitsupahvaka
mind teeb sõgedaks närviline rahvas kiristan hambaid ära ahvatle
tormihoiatus paistab kogu mo hoiakust
vihkan järjekordi hingamisklasse pilgud ronivad mööda mind 'gu kuklased ja välguvad
keeltel sälgud nagu ussid inimesest võib kõike oodata ESTid või RUSid
ümberringi sõidavad katused seisan paari sekki kaugusel vastusest
katkine hing mo vastu liibub lehvitab kärbitud tiibu
haavatud sõdur liigub madalat profiili hoides kiirelt
radikaal mo peas ei tunne piire kui viin teeb kehas tiire sees piinatud hinged
saadan pilgu kaugusse või summutan maasse kui silma vaatan siis sa tunned seda pinget
a iga päev mo läbitungiv pilk muutus õrnaks
kui see diagnoosiga tüdruk möödus mo kõrvalt
ta lobises ja naeris kuigi kedagi polnud kõrval
kuni ta vägistas kägistas ja teki sisse mässis mörvar
so jaoks see on ehk liigne info nagu tagaõue pressitud puuriidad kola ja loomade saatus
kopterid valgustavad ala teostan vaatlust nüüd akan elama luban oodates homset vaatust
olen eluotsa ootand seda eluotsa kus saab kas elu otsa või kindlustatuks eluotsa
nii et arva miks käitun nagu mul on käitun nagu ma olen
Misiganesmees
tänav on mähklik tuul on kanalisatsiooniluugid minema pühkind
kõnniteel astun lompi mitu Mina virvendab veesilmas teise pilguga näen küllusemaailma
vaimusilmas poisina värvilist klaasikildu üles korjamas traumad tegid ainete orja mo'st
a unistusi ei mata näo maskiga katan

nagu Papa üt's: „p saa ühtegi päeva valetamata“ äkää äkää
laske mind välja sellest vanglast vördjad

TEE OMA HETK KORDA

mõni tuju muutub kui teda ei puutu et pea töötaks lahendame kõik sama ruutjuurt
a kui tunne po suutnud ületada loogika piire ei toimu so's muutust
nii et tagusin parem poistega ruutu kui rajasin tulevikku mis siiani mo'sse ei puutu
ära loobi loosungeid ise ei võta mind kunagi omaks
katseta mo peal valu (koma) stressi (koma) ebakindlust et lavale lendab tomat
„tahad head elu-olu tee oma hetk korda“ jaajah
p saa mo'st süsteemi väikse või suure palgaga orja
olnud vor ja suured lootused tolmu all stressi korjand
räägi kuidas oma potentsiaali eiran mõistus sügeleb
maailma kahtlevalt seiran iga järgmine päev aina veidram
ma ei tea mis mo seest paotub kui pole enam midagi kaotada
kui AIDS või mõni muu haigus või puue et verbaalne vaikus
või muss enam kõrvus ei kaiku või mo inimesed saavad otsa
närviliselt näpin pidet nemad veel hoiavad mind enam-vähem teel

aga kõik mo demonid kisuvad mo'st oma osa ajades hulluks
said oma tahtmise anna mul üks (anna anna)
hingetõmbepaus sultani seksisaun lõputu Rootsi Laud
täiuslik sound üks lõpetatud laul
ja veel ja veel ja veel tahan tahan tahan seda tahaks ja
selle võtaks aamm anna see sealt ANNA MA ju tahan

väljendan seks et ei läheks peast segaseks siin

jah jah jah jah jah hirme on palju ja mo tõel veel jalas papud
a ma tahan öelda nii et maailm rapub
kõik räägivad aint endast ja tagasihoidlikkus näed pole ka mo voorus
ma n ajatu vabahopi noorus perfektsionist a samas mulle meeldib toorus
mis sellegi värvilise kesta alt koorub on hoorus
tavaline koore riisumine vaimu liisimine
aint Muusa muudab mo kõrval käies halli päeva nii suviseks
kaasas pilgupuur sõnapomm ümber purejad astun läbi ja üle argimuredest
võid viltu vahtida misiganes arvata
palju vabam on rännata ilma kümne kohvri ja karuskarvata
pealegi mul alati võimalus teeääres sind röövida ole kes tahes mis sest
ütlen veelkord olen vaba mees ehk tõlkes röövel ja varas et po'ks varesti mõistmist
sest kui sa teaksid kui kuradi tühi vahel mo kõht ja kui palju ma olen mõttes tapnud
mo sees planeedi kõige julmem kiskja sa p tunne mo aplust

ma hoian ennast tagasi a kõik see vajab kergendamist saad aru täpselt see see ongi

väljendan seks et ei läheks peast segaseks siin

(Merle Palmiste)

kaua ma kurat elan se's valuvõttes

atmosfäär rusub Sisekonflikt jätab rusudesse
see mida sa otsid otsib ka sind ma usun
ja see rahustab nagu väiksena Memme Musu
tahaks välja hingata mitte täis lakkuda
hüpates haigutavasse kuristikku
pugedes maapakku taas
elu kohta jutuvägede juhatusse pakkus
tuli takku
paigaldan mõttemiine käed rakkus
plahvatuse aegluubis jälgin iga rakku
aga rahulikult ja ettevaatlikult tuleb nihutada oma piirdeid
et ei jookseks nagu koer kiirteele
teen kondikavva siirdeid
tormilises protsessis voolan kujundan vormin ja pressin
otsin teed oma hinge ürgorgu enne kui elupuu sorgus

L A U A Ü M B R U S T Ä I S P A B E R I N U T S E

pale vastas pale vale peegeldab valet
mis seis on ah?

Laua Ümbrus Täis Paberinutse
no mis jutt see on mis jutt see on mind rahustab vot see
a mõtetemussoon po piisav vist ikke
ükskõik mis tänavat pidi ikka tu'b ristmik
mis siis et ei laula ei mängi so muusikariista
ei vaja so austust a Viha taob viisakust istmikku
naabri Ahnus haistab nagu põss pistist
Kadedus pa'b kitse ma p jaga oma istikut
Aplus teeb kehaosadest menüü-listi
tu'b aeg ja koht so Argus üksi pistiitab
Kórkus ütleb tere Hr. Tavaline ja Miss Tiss
kui mo Edevus pistab mikrofoni pistikku
biit oleneb tujust ja OkYm Riimivalem
pale vastas pale vale peegeldab valet
ehk elu nagu karantiin hoiab mind vaimselt sale
nagu vanamehed mängivad pargis malet
ma olen kuni armastan suren ja miski muu saab Slay'st
igavene isu stress sööb mind ma veist
kóik kes omad tunnen kui elu õhkub teist
kirjas paneelmaja toas Brodmani 14

vabastage hääl ma tahan tunda kuidas elu õhkub teist
kutsikad zombid robotid kloonid noored vanakesed võtke sellest kinni

pale vastas pale vale peegeldab valet

mis seis on ah?

mingis vanuses või staadiumis jookseb elu kinni või

ja siis luubidki oma lalalaas

mo Laua Ümbrus Täis Paberinutse

Kirjad Aguli Seintel

teksti loeb: OkYm Riim

kaasa löövad: Misiganesmees Kapten Irw Toomas Mulju Teet Kiim J. Umal ja Hr.

Imelik

„ma ju üt'sin et ära mind maini ma ju üt'sin“

Alko biit

Superbandiit

sahh

MA TEILE KIRJUTAN...

Mõtete Laos orienteerun kirjutan tänast veergu

mis toimub? ah? ah? ma p saa aru mis mis

peas eri stsenaariumid elan kehas 'gu akvaariumis

silmad näevad kõike läbitungivalt teen sisselõike närviliselt põiklen

po sittagi muutund ajast kui nillisin mööda Tolli ja Pika põike

tammun kohapeal ja lämbun sellest nagu pea ümber kile

rahustuseks käriseb bussipilet lasen vilett mõte nagu žilett näol ebalev miimika

nagu algaja inimröövel ajalehe lausejuppe kokku liimimas õpetasin OkYm'i ma riimima

uhkus sai võimust ülbeks peksust ja sõimust tuju 'gu riietus punane ja/või must

kodusõjas olid Saare hõimud regulatsioon

Peenike Punane Joon isiksus lõhenes ja mees end kapis poos

elu on mõeldud kõigile 'gu Perekindad a kompromissile ei minda käib pinda

kuigi isegi 'gu imik näen aint ennast ja rinda

ja olen nii meelitatud kui tingitakse mo hinda

armastame vihkame üksteist keegi meist ei salli tegelt üksteist mo ego on so üks test

kõik tahame et kõik käituks nagu tahame a miks?

eks püüa olla tolerantne lollide inimeste suhtes

et mis juhtus? ah sittagi ei juhtund lihtsalt tühje jutte kuhjub ull hunnik

ka rahulikult tunnil sunnin end reageerima mitte harjumuste sunnil

et mitte panna tähelegi mis naaber räägib on alati keelepeks

nagu vihkab kõike mida esindan ükskõik mis teeks

lahinguid tu'b valida seks praegu jutuvestja relvaks on tekst

kättemaks on hetke mõnu 'gu seks nagu sa tead eks

vahel teeb haigeks nagu valu kuseks

jah raske jääda iseendaks maailm kisub igast küljest

puhas leht on illusioon sellele vaatamata agulihõng küljes

pühin suunurgast sülje ei ripu valitsuse tissi küljes

mo laboratoorium elu ise omapärane isend

ma teile... ma teile... ma teile... ma teile... Ma Teile Kirjutan... jah jah

tahtsin lihtsalt öelda teile teretulemast mo maailma kus paber pliiats on maagia
nagu väike uks avaneb suurde saali ja mul on kahtlejatest siamaani ma p ela teile
on rütme mille järgi ei pea end liigutama ma ütlen teile

Ma Teile Kirjutan... jah jah

a lõpuks Mulju Tom süütab peergu ja kogemata ka maja sind üles ei aja

ma teile... ma teile... ma teile... ma teile... Ma Teile Kirjutan... jah jah

KIRJAD AGULI SEINTEL

so emotsioon ja kompleks mo röntgenprill planeedilt X

vaatan otsa ja vaatan läbi vaatad otsa ja tunned häbi miks?

mida sa kogeled? et ma n macho hetero valvekoer etc.
ketra ketra ketra oma kadedat mõttetera
loeb aint see kas olen või pole kasutan kõike olemasolevat

81. akas Truman Show Toris kivid kannud pori üritan endaga rahu teha ä nori
"nagu seinaga räägi miks sa kurat ei tee nagu öeldi raisk ah? niisama sitahaisu paiskad"
pisikest sõnavara raiskad lasid busy-busy kätel käia saavutasid mis? so mõte laisk ju
ela palgast palgani ma elan orgasmist orgasmini ja seda igas mõttes
mul on seinast seinä õppetunnid hip hopist pungist Vanaisa Piigolt Jungilt
tungidest pungil Pärasaarepõrgust välja tungin
ja mo katus sõidab ise sa kurat ei pea seda ringi väntama vördjas
vahel tekib küsimus kelle kuradi oma mo elu on? reageerin mürgiselt 'gu tse-tse
röövel ketser ümber naisi muusikuid ja retse
imbun sisse selleks et see aitaks elada mitte et sa võtaks mind kui kaimu
lihtsalt mul hea meel kui aimu said mult
muidugi segadus äng viha kummitavad kui p lase lendu vaimu
kõike tereta või edasi haigevoodis peereta
öösel rändan kereta pääsen kõikjale ka pereta
aim see p lõppe vereta see p lõppe vereta kindlasti mitte

a niikaua davai kalla ruttu ära aja oma trilla-tralla juttu
tulen tagasi kui teil need räpitud määgitud
kes? kus? kellega? miks tahab koostööd jälle mingi lääge tüüp?
täielik kopp areneb pehmehop fetiš suus tropp Teet on igapäevaselt liiga ropp
saada 'gu Saagimi pihta soppa nagu ma oleks popp
Tom lohistab sind bätli verisel põrandal nagu sa oleks mopp
Pime Linnas pääseda tervelt pagana jopp kus so papp ja jopp?
ka aegade alguse gängsta hädas ikka kopp-kopp pabinas lipa-lapa-lop
ja noor ment rabistab mo iseloom pea välja pistab
so kompleksi kabistan kinni nabiks ta kõik et tõusta
emale võin öelda et läbitud etapp
enam tähelepanu alla ei satu see nüüd Laulukaar mo katuseks

a kui ka hetkel kuritegevusetus on mõte patune koristan tagalast laga
sest on üks kutsetega nii eksklusiivne koht kuhu aint pingviin pääsu tagab
paranda kui eksin aga inimese tõeline pale ei ole so vastas a seljataga
ja täna po Seitsmemagajapäev paljugi õpetand pagas
naga magad ei maga kui jagab ja pragab pagana agar ajusagar

a ühel hetkel pole kõigel sellel tähtsust

oled sa kunagi armastand nii et sa p saa hingata?
ta kehavormid pea täis porni keegi ta mo käe järgi vormind
üritan suunata ajutormi läbi selle riimivormi a igatsus teeb morniks
olgu ta mo flicka chica plika või mo tibi-tibi-tip-tip
lõpp on sama jätkub Vaatleja planeeditripp tripp
ma p lähe erru EST USA GER RUS põle lipp! lipp
jälgin ümbrust alati mõni vahend varrukas nipp nipp
ma olen Misiganesmees OkYm kõigest jäämäe tipp tipp
haah Ma Teile Kirjutan... ka siis kui mul on gripp gripp

so emotsioon ja kompleks mo röntgenprill planeedit X

vaatan otsa ja vaatan läbi vaatad otsa ja tunned häbi miks?

MA PEAN PÕLEMA

neljatuulemüts võileib märkmepaber harilik klapid ja tuusik
luusin ringi nagu rändmuusik otsin uusi tuusi riime et rääkida oma bluusi

Pärä... pfhh pära-pära-päo

Pärasaarepõrgus iga suvi tere ja hüvasti mu viis
elan nagu Kares pilli kruvib unistus paberile ja lendu tuvi ta-ta
seisan pea kuklas siin ja vaatan et keegi ei püüaks kuuli järgi saata
raputan end lahti ja seisan jälle keset laata
nimede data po so jaoks lihtsalt vaata hetkel ma p saa olla ta'ta
näitab end uhkeldab nii et mo püksid kukekad
a kes jälgib kui ma ohkan mis mul silmades? sarnasusi tujudega on näha Eesti ilmates
irvitan tihti naeratan harva vahel näitan vilksamisi ennast läbi puurivarvade
mida kosta tal ja et reisisaapa ostan jalga "tahan olla kuskil mujal" nostalgia
see n meil mõlemal Pime Linn kóle maa
kus sa pead põlema ja ma pean põlema jah

Ma Pean Põlema siin Ma Pean Põlema praegu Ma Pean Põlema jah ja ja ja ja jah jah jah

a ok lähme edasi liigume liigume liigume liigume

väljas lämbe pära-stlõuna linnakära p aka ütlema täna hää päev sõnun ära
puhkan pläru ees söögi-joogipoolis roolin
mo'ga Loksperirahvas mõni tuttav vanakoolist
kelle haritus ei võrdu väljakukkumisega keskkoolist
ja vägivald on endas mitte Oo Mussoonis

sa p saa kunagi olla mo'ga kui sa mo mic'i noolid
kui Pilvepillerkaar tahan sind tunda enda kõrval ja kui puhastan piibust tórva
tuled mo'ga sosistad kõrva kui lähen peitu Sórve
kuis kameeleon käitub kui jälgedel täitur?
lópetan väitluse teemal nagu peakski passima tänavanurgal nagu vördjanäitus
lahinguid tu'b valida nii üks mo unistusi täitus
sain võimaluse nagu leiaks originaali keset täiturgu
nüüd veel ülejäänud kaks soovi täitugu
paljud omad maata samas ei lenda nad ka ning temakese vastus pole veel jaatav
möödasõidul mind nagu aegluubis vaatab sehv provintslanna
jätan so sõbranna mokalaata ja jätan sind pead murdma nagu Hannibal ta-ta

Ma Pean Põlema siin Ma Pean Põlema praegu Ma Pean Põlema jah ja ja ja ja jah jah jah

inimsuhetes po vastuseid a mõtted elavad edasi
tundub et võetakse ära just see mis meeldib a elu läheb edasi
peaasi ära harju mugavuses ära
lähme edasi liigume liigume liigume liigume sest

Ma Pean Põlema siin Ma Pean Põlema praegu Ma Pean Põlema jah ja ja ja ja jah jah jah

anna tuld anna tuld mõte ei puhka
pean põlema kuni kõhin tuhka
mitte ülbelt vaid pea püsti uhkelt
kuidas kirjeldada seda mis mo's puhkeb tänu Muusale lihtsalt

V A B A V O O L

hmm pätsasin veel ühe päeva silmad unistuste linna näevad mõtted laiali läevad
rütimis vangun igavus ja kasvataja rangus kasvatasid kangust
Umalanna mo käevangus on mo rahu käitatakse nagu mitte kellegagi rahu
näidatakse näpuga rahu kardetakse vihatakse rahu
tõrjutakse välditakse rahu eelistatakse kedagi teist rahu
„a kuidas?“ küsin pahuralt närviline energia toidab ambitsioone
tabades mõjuvaid toone sirutun miski poole kujutlustes unenägudes nägemustes nägudel
a ajutine aadress siin kõrvus hüpnotiseeriv biit mõtetesse mähib tindiniit
seda reisi ei mõjuta Liit autistlikult unun riimitahvli ette käes punane kriit

mind viib see viis mu sees vooluga kaasa Nasva jõe riimveelisuses

haara kinni tõmma kaasa Vabavool

õpi õpi raisk õpi sest täna on tulevik teist võimalust ei tule
ning särtsu näitab esimene võte selle kära müra sees elabki mo mõte
tsst kraabin maha seeriat hingan keset hüsteeriat tappa erinev ja võõristav
musterkodanik pööritab silmi ja kõõritab
kui tüdruk laseb kogemata pussu sest nii hoogsalt tossu hõõritab
kui maailm pead pööritab testin üle oma tööriistad
jagan naikaga peeglit ta meigib ma sätin maski
muidu elaks nagu mo ühikanaaber kes terveid kuid teleka ees mööda laskis

sest tänavad täis näaklevaid inimjääke teed tegevaid tääke
sohvalgi mõnus peoski lohval mõnus ja suur revolutsioon täis tühje sõnu

haara kinni tõmma kaasa Vabavool

siin pole üksmeelt kriis nagu sada inimest räägiks korraga isiksuses riid
ent siin po võistlusmomenti mo vastas ma ise just nii palju vasturääkivust
on's so süda must kriitik küsi endalt kust alates ei võtnud sa oma elu enam kui mõistatust
endasse sulgus lust tu'b suitsu so suust tõmma almanahhi eemale mu'st
jah mul kahjustund ajukääre mõtteid vääre tujud valguvad üle ääre
kohatu käitumine meenutab Edwardi kääre tähelepanu egole nagu libestav määre
sest põranda all uluall po piisav tal

haara kinni tõmma kaasa Vabavool

mööda Maa krunti liigub mässajate punt sa ässita meile kallale oma paberihunt
mõtet ka lips üles ei poo mo lood algavad piasjadest on mõni eesmärk
a kui iialgi p saa asja neist p aka asja eest teist taga vanduma et lõikan keele siis
nagunii midagi jääb kahe silma vahele kui otsid liiga pinevalt või pilgutad silmi cinemas
ühest küljest vahin ringi nagu Alice Imedemaal
teisalt räägin endast välja lootes siis saan minema

L A U R I T S A T U L I koos Kloak Koaalaga

mina panin põlema selle maja ja peesitan tulevalgel
kriitik lisa halge kuni väljas veel valge jälgin tuima palgega silmis alged

ma teen hämarikus käike päeval koutsi pupill väike ööõhk toob silmisse läike
jagan energiat 'gu suvepäike taustaks teeb valgusshow'd äike
silmis tuleloom paganlik roóm värsked õhu sööm
nóó! mind sunnib tegutsema enese käsi
kuigi umbusk närve räsib hääled peas ei väsi nii kiirelt põleb säsi
deemoni peletamiseks ei aita sulfurist tõstan pastakat 'gu kirjakulturist
niisamagi huvitav suvitan 'gu turist
kui töö viletsus ja rist sulle siis mida sa korrutad mulle?
see kuradi rong sõitku juba minema koos viimase vaguniga
ja mida sa nolk mo vastu teed bätli paguniga emme juures elad nagunii sa
põlle alt jõllitad julgelt sul po órna aimugi
kuidas kulgend mo elu sik-sak sa sabarakk
värises iga keharakk ees sünnipäeva pakk sees Toshiba duubelmakk
mo'st sai melomaniakk tikk-takk tikk-takk tikk-takk

kuhu tee kulgeb? keset ajatust ei julge murda Kroonlinnu sulge
Tondiraamatut sulgeda jään Kuu poole ulguma või

Taon Oma Trummi et terve maja kajab ei kannata vaikust
nagu miljon vaba hinge móte kaikub
Pime Linna Musta peal Punane laik ma elu on kirju ómblen pükstele paiku
Hashi klappidest pulbitseb vaiku mo lood räägivad mo eest mitte elupaik ju
avan prügikonteineri kaane kólub "kurat pa uks kinni ega po maikuu"

tööpäeva lõpuks tunnen suus sitamaiku ma räägin vabadusest so sees
naabritüdruk tantsib üksi tühjas toas sodin üles tarbetuid ridu vaimude pidu
saab hingata kaob pidur mähkun transsi Kolm Tilka Tinti an'ssin tahtsi šanssi
nüüd on OkYm Riim mo suuks mul vaja biiti nagu mo südametuks-tuks-tuks
tuks-tuks-tuks

kuhu tee kulgeb? keset ajatust ei julge murda Kroonlinnu sulge
Tondiraamatut sulgeda jään Kuu poole ulguma või

ma elan vaataja silmades kuulaja kõrvades a tema mo jõud ja tahe
ma ta meelel keelel ja staatilist elektrit täis linade vahel
se's rahutus rütmilisuses elan end välja ja mis sul sest mismoodi lahti kisun sest
valgustan pisut et kõik lood on hetked ütlen mis tunnen hetkel
tühja pilguga need kes on paigal ma olen retkel

kuhu tee kulgeb? keset ajatust ei julge murda Kroonlinnu sulge
Tondiraamatut sulgeda jään Kuu poole ulguma või

H I N G E T Õ M B E P A U S

kuuled vabaluulet toovad mussoontuuled

hulgun igaveses suves elu boss katkine toss jaur ja toss
planeet Maa mo üüriloss iga tänav punane vaip
hingan sügavate ahnete sõõmudega enne kui Laip On Laip
veri märatseb soontes traageldan katkendlikel joontel
mürin kummide sahin vastu teepinda
pilguga praen ta päiksepruuni volksuvat rinda läbi topi
hõrgu hetke mustadeks päevadeks nopin
inimvarju vaibast välja klopim viskan seljast mõne oma jopi
kuigi tähtsad on anne töö doping mis teeks sõnumi kõigile kuuldavaks ehk popiks
tähtsamad inimesed kelle juuresolekul saab valjusti mõelda või mitte midagi öelda

õla vastas kaba ta ta taa veel tabamata ta maha rabamata ta ta'b elada vabana ta taas

Maailm On Imeline kuigi olukord pinev seljas sõdurisinel
elu käib keskpäraselt õla vastus püssipära sest kui p saa põgeneda tühja kära eest
annan tuld nagu kombeks särana nagu pomm pees pomm pees
elu kellegagi vastandas et vangla kasvataks et normile vastata valisin pastaka
võtan mis on mo häälekalt rusikas lauale nipiga relv Molotovi luule
sõdalashipina marsin koputamata sisse egotripi ajal
kärsitus vabavärsis viha ja nauding et miski ei pärsiks mind
ega mo naabrit po remondiks pappi ja taob lihtsalt seinna naelu
pingutan paelu kullaketrajad hõõruvad koeranaelu
a nagu Kaijeenid venitavad kaelu midad mo's paelub
Pime Linna müüt avan lugude menüü levib energiaparfüüm pa-bap-pa-bap-pa volüümi

õla vastas kaba ta ta taa veel tabamata ta maha rabamata ta ta'b elada vabana ta taas

ma tõmman hinge vabastan pinget mis alakehas rutiinis ringleb

ma tõmman hinge vabastan pinget te tulge kaasa või minge p...

Ä R K A M I S A E G koos Chalice'i, Tommyboy, Genkaga

tahad vabahopis hüpelda? käed üles rüpest ja
deemon eemale nüpelda on Ärkamisaeg

elu ähvardab peas sähvatab tahaks nähvata
ja sa tead see mõjub lihtsalt vabastavalt

kust so popp akab? kas siis kui mo pilt sopakas?
põrandaalune topakas ei liiguta ka knopkaga perses
ütleb mulle mis mul viga on miks sul igav on?
see pomm on gigatonn mul kõht tühi kus siga on?
nagu vastsündinu „ma tahan!“ läbi surun
me oleme turul po heategevuslik andam
ma olen ablas mind näljutas söögitädi Manda
hullusärgisandarm dikteeris lood ja skandaalid
nüüd hoia distantssi ma n uhke inimtõug mo bassimees on Kõu
tahan hüpelda vabahopis nagu Masai tõug
ümber kerkib tindipilv kui teistel loomepõud
mo kratid viivad jõu laulan laiali lõug ou nõu ou nõu

(Chalice)

laulan laiali lõuuug, et on koit, on tõus
nagu rähn su peas taon, mu loits viib unejõu
ja nagu toit kui on jõul
ka väss kaob, unematist jääb padjale ilaloik
ja olgu või põud, on kohe näos ämber vett
värban sulle Laura Kõrgemäe kõrva äärde nagu sääse
siis jääd igavesti ärkvele
maast lahti nagu baleriinid maamiinil
aja end püsti, puista genitaalidele chillit
ärka juba enne teisi, enne kui Savisaar saadab smsse
ja Kivisaar ütleb tere, et saata nad perse
Ärkamisaeg on, kohe vaja olla asjalik
nii et vut-vutt minge nüüd sõdige meile Venemaa tagasi

elu ähvardab peas sähvatab tahaks nähvata
ja sa tead see mõjub lihtsalt vabastavalt

(Tommyboy)

Ma olen kogu aeg üleval a' mida põrgut need lõugavad?
no keda see huvitab, et kes on kuidas ja kellega
algus prassi ja larista pärast kassi ja karasta
ja kui käes on Ärkamisaeg siis las viimased maksavad
HOPHOP ära maga kui bandiit on ukse taga
einoh jama lugu küll kui ei näe üle oma naba
lahti silmad lööb kaba nagu tassike espressot hommikul
rokib ringi su suus niiet hambad on plommitud

tahad äratust loll see on mu majanduskool
neli ratast ja rool, tulevik on sealpool
ja me sõidame kenasti nagu Karlssoni katused
patused-pühakud – OkYmi järgi hüpake!

tahad vabahopis hüpelda? käed üles rüpest ja
deemon eemale nüpelda on Ärkamisaeg

(Genka)

Ärka! Uuus päev, uus aeg – can you feel it!
Debiilid! Kes pani mu lemmikloo äratuseks mu mobiilil?
Johanson on valvel juba, ta pole iial häbi tundn´d
Sest grupiseksist Rocki cheerleaderitega nägin und
Sekiks vihastun, sest aega unele veel lunastaks
Ropendan, nii et isegi kui Cool D kuuleks, siis ta punastaks
Ja kui keegi mind tsenseeriks siis saaks piikse rohkem
kui Bender lennujaamas, kel sugulasi täis on kohver
Kus mu kohv,ä! Kus mu võips? Pudru? Ei, kuigi võiks!
Tahan tõusta üles, mitte ära, sest suuri asju plaanin
Nagu see nibu näitav piff seal kõrgel barrikaadil
Tead? Seal maalil? Ei tea, ma niisama ka praalin!
Unerähma nagu tammepalgi silmist praagin!
La di da di! Ärkamisaeg, mu patsaanid!

tahad vabahopis hüpelda? käed üles rüpest ja
deemon eemale nüpelda on Ärkamisaeg